

Balada o hrobníkovi, duchovi a neohroženém ajznboňákovi

Ivo Jahelka

A teď bych rád poprosil, o pozornost vaší,
neboť vězte, že ve Lhotě na hřbitově straší.
Čtyři tetky z Veselíčka, když šli večer z kostelíčka,
viděly prý ducha, až je z toho uleknutí rozbolela břucha.
Nebyl to duch Ducháček, nýbrž Ruda Dvořáček,
schovaný za pomníkem, toho času hrobníkem.
Nibřž Rudá Dvořáček

Popel, hlína, popel, hlína, flaška rumu, flaška vína,
však tam musí každý, navždy.

Živnost věru truchlivá, práce tuze těžká,
pro toho, kdo na krchově ve dne v noci mešká.
Nežli začal kopat hroby, prý sportovní míval hobby,
Tenhle hrobník Ruda, tak například nějaký čas chodíval do juda.
Na dně truhly kovaný, ještě kimono měl schovaný,
a nebral si to citově, že bydlí na hřbitově.

Popel, hlína, popel, hlína, flaška rumu, flaška vína,
však tam musí každý, navždy.

Když chlap žije sám a sám, je to někdy nuda,
do hospody chodíval se povyrazit Ruda.
Patrně už odmalička, chutnala mu kořalička,
když se z krčmy vrátil, navlíknul se do kimona, po hrobech se klátil.
Když šli tetky z kostela, vyděsil je docela,
sám měl z toho legraci, ony málem kremaci.

Popel, hlína, popel, hlína, flaška rumu, flaška vína,
však tam musí každý, navždy.

Netřeba moc žhavití váš mozkový závit,
tu noc Ruda vzal kimono co strašící hábit.
Tvář zakrytou, nohu bosou, ještě k tomu mával kosou,
připraven až záhy, navracet se budou ženský z noční směny z dráhy.
Z dálky hlasy se blíží, Ruda terén přehlíží,
k místu činu se šine, od márnice k pěšině.

Popel, hlína, popel, hlína, flaška rumu, flaška vína,
však tam musí každý, navždy.

Ženské ovšem provázel, ajznboňák Šmejkal,
toho jen tak nevyleká ňákej duch či hejkal.
Nezačly z něj padat botky, když se Ruda hrabal z hrobky,
zařval „Počkej, duchu, natrhnu ti tu tvou hubu od ucha až k uchu!“
Načež vlítnul do vrátek, dostal se do obrátek,
ducha pěkně od boku, nakopal do rozkroku.

Popel, hlína, popel, hlína, flaška rumu, flaška vína,
však tam musí každý, navždy.

Pak byl Šmejkal žalován, pro ten těžký zločin,
ublížení na zdraví a výtržnický počin.
Soud vyslechnul všechny svědky, hrobníka i čtyři tetky,
potom řekl pouze, „zproštěn viny, neboť jednal v stavu krajní nouze.“
I zákony člověčí, jen na lidi se osvědčí,
však nadpozemské bytosti, klidně kopejte dle libosti.